

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 139

fjortioförsta årgången

11 maj 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- * Rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron 1
- * Rådets förordning (EG) nr 975/98 av den 3 maj 1998 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp 6

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

98/307/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Belgien 9

98/308/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Tyskland 11

98/309/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Österrike 13

98/310/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Frankrike 14

98/311/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Italien 15

98/312/EG:

- * Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Spanien 17

98/313/EG:	
* Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Portugal.....	18
98/314/EG:	
* Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Sverige	19
98/315/EG:	
* Rådets beslut av den 1 maj 1998 om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Förenade kungariket.....	20
98/316/EG:	
* Rådets rekommendation av den 1 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.2 i fördraget	21
Förklaring av rådet (ekonomiska och finansiella frågor) och ministrarna, församlade i rådet, utfärdad den 1 maj 1998	28
98/317/EG:	
* Rådets beslut av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget	30
98/318/EG:	
* Rådets rekommendation av den 3 maj 1998 om val av ordföranden, vice ordföranden och de övriga ledamöterna i Europeiska centralbankens direktion	36

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 974/98

av den 3 maj 1998

om införande av euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 1091.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Denna förordning innehåller föreskrifter om den monetära lagstiftningen i de medlemsstater som har antagit euron. Föreskrifter om kontinuitet för avtal, ersättande av hänvisningar i rättsliga instrument till ecun med hänvisningar till euron och avrundning har redan fastställts genom rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införande av euron ⁽⁴⁾. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som framgår av denna förordning och förordning (EG) nr 1103/97 bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.
- (2) Europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 beslutade att beteckningen "ecu", som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska

valutan skall vara "euro". Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Definitionen av namnet "cent" hindrar inte användning av varianter av denna beteckning som är i allmänt bruk i medlemsstaterna. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla gemenskapernas officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

- (3) Rådet skall när det handlar i enlighet med tredje meningen i artikel 1091.4 i fördraget vidta de åtgärder som behövs för att snabbt införa euron, utöver att fastställa omräkningskurserna.
- (4) När en medlemsstat enligt artikel 109k.2 i fördraget blir en deltagande medlemsstat skall rådet enligt artikel 1091.5 i fördraget vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa euron som gemensam valuta i den medlemsstaten.
- (5) Enligt första meningen i artikel 1091.4 i fördraget skall rådet när den tredje etappen börjar fastställa de omräkningskurser till vilka de deltagande medlemsstaternas valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken euron skall ersätta dessa valutor.
- (6) Lagbestämmelser bör tolkas mot bakgrund av frånvaren av växelkursrisk både mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna och mellan dessa nationella valutaenheter.
- (7) Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt dessa ingås.
- (8) I syfte att förbereda en smidig övergång till euron behövs en övergångsperiod mellan den tidpunkt då de nationella valutorna ersätts med euron och den

⁽¹⁾ EGT C 369, 7.12.1996, s. 10.

⁽²⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 380, 16.12.1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

tidpunkt då sedlar och mynt i euro införs. Under denna period kommer de nationella valutaenheterna att definieras som olika underuppdelningar av euron. Rättslig likvärdighet mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna kommer härigenom att etableras.

(9) I enlighet med artikel 109g i fördraget och förordning (EG) nr 1103/97 kommer euron från och med den 1 januari 1999 att ersätta ecun som Europeiska gemenskapernas institutioners beräkningsenhet. Euron bör också bli beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB), liksom för de deltagande medlemsstaternas centralbanker. I enlighet med slutsatserna från Madrid kommer Europeiska centralbankssystemet (ECBS) att genomföra penningpolitiska åtgärder i enheten euro. Detta hindrar inte nationella centralbanker från att tillhandahålla konton i sin nationella valuta under övergångsperioden, i synnerhet för sin personal och för den offentliga förvaltningen.

(10) Varje deltagande medlemsstat får tillåta oinskränkt användning av enheten euro på sitt territorium under övergångsperioden.

(11) Under övergångsperioden kan avtal, nationella lagar och andra rättsliga instrument upprättas på ett giltigt sätt oavsett om detta sker i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Under denna period skall ingenting i denna förordning påverka giltigheten av någon hänvisning till en nationell valutaenhet i något rättsligt instrument.

(12) Om inte annat avtalas måste de ekonomiska aktörerna, med avseende på alla handlingar som utförs enligt ett rättsligt instrument, respektera den valutaenhet som instrumentet är uttryckt i.

(13) Enheten euro och de nationella valutaenheterna är enheter av samma valuta. Det bör säkerställas att betalningar inom en deltagande medlemsstat genom kreditering av ett konto kan göras antingen i enheten euro eller i respektive nationella valutaenhet. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör också tillämpas på sådana gränsöverskridande betalningar som uttrycks i enheten euro eller i den nationella valutaenhet som borgenärens konto är noterat i. Det är nödvändigt att säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt genom att meddela särskilda föreskrifter om kreditering av konton med betalningsinstrument som krediteras genom dessa system. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör inte få innebära att finansiella mellan-

händer tvingas tillhandahålla andra betalningsmöjligheter eller produkter angivna i någon särskild enhet av euron. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto hindrar inte att finansiella mellanhänder samordnar införandet av betalningsmöjligheter i enheten euro som under övergångsperioden är beroende av en gemensam teknisk infrastruktur.

(14) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Madrid skall de deltagande medlemsstaterna emittera ny omsättningsbar offentlig skuld i enheten euro från och med den 1 januari 1999. Det är önskvärt att de som emitterar skulder tillåts att ändra den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i till enheten euro. Föreskrifterna om dessa ändringar bör vara sådana att de också kan tillämpas inom tredje lands jurisdiktion. Emittenterna bör få möjlighet att ändra den valutaenhet som en utestående skuld är uttryckt i om skulden uttrycks i en medlemsstats nationella valutaenhet och om den medlemsstaten har ändrat valutaenhet för hela eller delar av sin offentliga utestående skuld. Dessa föreskrifter berör inte införandet av ytterligare åtgärder för att ändra villkoren för utestående skulder, exempelvis dessa skulders nominella värde, eftersom sådana frågor omfattas av relevant nationell lagstiftning. Det är önskvärt att medlemsstaterna ges möjlighet att vidta lämpliga åtgärder för att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena på organiserade marknader.

(15) Ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå kan också bli nödvändiga för att belysa effekterna av införandet av euron på tillämpningen av befintliga föreskrifter inom gemenskapslagstiftningen, särskilt rörande nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan.

(16) Eventuella förpliktelser att använda enheten euro kan endast åläggas på grundval av gemenskapslagstiftning. I transaktioner med den offentliga sektorn får medlemsstaterna tillåta användning av enheten euro. I enlighet med det referensscenario som beslutades av Europeiska rådet vid dess möte i Madrid kan i den gemenskapslagstiftning som fastställer tidsramen för en allmän användning av enheten euro viss frihet lämnas enskilda medlemsstater.

(17) Enligt artikel 105a i fördraget får rådet vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt.

(18) Det behövs ett lämpligt skydd mot förfalskning av sedlar och mynt.

(19) Sedlar och mynt i nationell valuta förlorar sin ställning som lagligt betalningsmedel senast sex månader efter övergångsperiodens utgång. Begränsningar av betalningar i sedlar och mynt som medlemsstaterna av förvaltningsmässiga orsaker fastställer, är inte oförenliga med eurons ställning som lagligt betalningsmedel, förutsatt att det finns andra lagliga sätt att reglera penningskulder.

(20) Från och med övergångsperiodens utgång kommer hänvisningar i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång att behöva betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. Det är därför inte nödvändigt att fysiskt ändra denomineringen av existerande rättsliga instrument. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 gäller även omräkningar som skall göras vid utgången av eller efter övergångsperioden. Av klarhetsskäl kan det vara önskvärt att en fysisk ändring av valutaenheter sker så snart det är lämpligt.

(21) I punkt 2 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland föreskrivs bland annat att punkt 5 i det protokollet skall tillämpas om Förenade kungariket meddelar rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. Förenade kungariket meddelade den 30 oktober 1997 rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. I punkt 5 föreskrivs att bland annat artikel 1091.4 i fördraget inte skall tillämpas på Förenade kungariket.

(22) Danmark har under hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark inom ramen för Edinburghbeslutet av den 12 december 1992, meddelat att det inte avser att delta i den tredje etappen. Därför skall, i enlighet med punkt 2 i det nämnda protokollet, alla artiklar och bestämmelser i fördraget och ECBS-stadgan som avser undantag tillämpas på Danmark.

(23) I enlighet med artikel 1091.4 i fördraget kommer den gemensamma valutan endast att införas i medlemsstater för vilka inga undantag gäller.

(24) Denna förordning skall därför vara tillämplig i enlighet med artikel 189 i fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning avses med

- *deltagande medlemsstater*: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland,
- *rättsliga instrument*: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,
- *omräkningskurser*: den omräkningskurs som rådet enligt artikel 1091.4 första meningen i fördraget oåterkalleligen fastställt för varje deltagande medlemsstats valuta,
- *enheten euro*: den valutaenhet som avses i artikel 2 andra meningen,
- *nationella valutaenheter*: valutaenheter i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,
- *övergångsperiod*: den period som börjar den 1 januari 1999 och slutar den 31 december 2001.
- *att ändra valutaenhet*: att ändra den enhet som den utestående skulden uttrycks i från en nationell valutaenhet till enheten euro, enligt definitionen i artikel 2, utan att detta leder till att något annat villkor för skulden ändras, eftersom detta omfattas av relevant nationell lagstiftning.

DEL II

ERSÄTTANDE AV DE DELTAGANDE MEDLEMSSTATERNAS VALUTOR MED EURON

Artikel 2

Från och med den 1 januari 1999 skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall delas upp i etthundra cent.

Artikel 3

Varje deltagande medlemsstats valuta skall till omräkningskursen ersättas med euron.

Artikel 4

Euron skall vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 5

Artiklarna 6, 7, 8 och 9 skall gälla under övergångsperioden.

Artikel 6

1. Euron skall också delas upp i de nationella valutaenheterna enligt omräkningskurserna. Eventuella underuppdelningar av dessa skall bibehållas. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall den monetära lagstiftningen i de deltagande medlemsstaterna fortsätta att gälla.

2. Om i ett rättsligt instrument hänvisning sker till en nationell valutaenhet skall denna hänvisning vara lika giltig som om en hänvisning till euron skedde enligt omräkningskurserna

Artikel 7

Att valutan i varje deltagande medlemsstat ersätts med euron skall inte i sig ändra denomineringen av de rättsliga instrument som existerar den dag då valutan ersätts.

Artikel 8

1. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i en nationell valutaenhet skall utföras i den nationella valutaenheten. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i enheten euro skall utföras i den enheten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

3. Utan hinder av punkt 1 kan varje belopp som anges antingen i enheten euro eller i en viss deltagande medlemsstats nationella valutaenhet, och som skall betalas inom den medlemsstaten genom kreditering av ett konto som tillhör borgenären, av gäldenären betalas antingen i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Beloppet skall krediteras borgenärens konto i den valuta som hans konto är noterat i, varvid eventuella omräkningar skall ske till omräkningskurserna.

4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att

— ändra den valutaenhet, som sådan utestående offentlig skuld enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet, som den medlemsstaten har emitterat i sin nationella valutaenhet och enligt sin lagstiftning, är uttryckt i, till enheten euro. Om en medlemsstat har vidtagit en sådan åtgärd får emittenterna ändra valutaenhet för skulder som anges i den medlemsstatens nationella valutaenhet till enheten euro om inte en ändring av valutaenheten är uttryckligen utesluten genom villkoren i avtalet. Denna bestämmelse skall gälla en medlemsstats offentliga skuld liksom obligationer och andra skulder i form av värdepapper som är omsättningsbara på kapitalmark-

naderna och penningmarknadsinstrument som har emitterats av andra gäldenärer.

— göra det möjligt för

- a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁽¹⁾, och
- b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar

att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro.

5. Andra bestämmelser än de som anges i punkt 4 och som föreskriver användning av enheten euro får endast antas av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med den tidsram som fastställs i gemenskapslagstiftningen.

6. Deltagande medlemsstaters nationella rättsregler som tillåter eller föreskriver nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan skall gälla monetära förpliktelser oberoende av vilken valutaenhet de anges i, om denna valutaenhet sedan är euro eller en nationell valutaenhet, varvid varje omräkning skall ske till omräkningskurserna.

Artikel 9

Sedlar och mynt som anges i en nationell valutaenhet skall behålla sin ställning som lagligt betalningsmedel inom sina territoriella gränser enligt vad som gäller dagen före denna förordnings ikraftträdande.

DEL IV

SEDLAR OCH MYNT I EURO

Artikel 10

ECB och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna skall från och med den 1 januari 2002 sätta sedlar som anges i euro i omlopp. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 15 skall dessa sedlar som anges i euro vara de enda sedlar som har ställning av lagligt betalningsmedel i alla dessa medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

Artikel 11

De deltagande medlemsstaterna skall från och med den 1 januari 2002 ge ut mynt i euro eller i cent och dessa skall överensstämma med de föreskrifter om valörer och tekniska specifikationer som rådet fastställer enligt andra meningen i artikel 105a.2 i fördraget. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 15 skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i alla dessa medlemsstater. Förutom den utgivande myndigheten och de personer som är särskilt utsedda genom den nationella lagstiftningen i den utgivande medlemsstaten skall inte någon part vara skyldig att ta emot mer än femtio mynt vid någon enskild betalning.

Artikel 12

De deltagande medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga påföljder för förfalskning av sedlar och mynt.

DEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Artiklarna 14, 15 och 16 skall gälla från och med övergångsperiodens utgång.

Artikel 14

När i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång hänvisning sker till de nationella valutaenheterna skall dessa hänvisningar betraktas som hänvis-

ningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 skall gälla.

Artikel 15

1. Sedlar och mynt i nationella valutaenheter enligt artikel 6.1 skall fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom sina territoriella gränser under högst sex månader efter övergångsperiodens utgång. Denna period kan förkortas genom nationell lag.

2. Varje deltagande medlemsstat får för en period av upp till sex månader efter övergångsperiodens utgång fastställa regler för användning av sedlar och mynt i sin nationella valutaenhet enligt artikel 6.1 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta deras tillbakadragande.

Artikel 16

Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att, i utbyte mot euro till omräkningskursen, ta emot de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

DEL VI

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 1998

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 975/98

av den 3 maj 1998

om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105a.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget avgivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Vid europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 antogs programmet för införande av en gemensam valuta enligt vilket euromynt skall införas senast den 1 januari 2002. Den exakta tidpunkten för utgivning av euromynt kommer att fastställas när rådet antar förordningen om införande av euron omedelbart efter det att beslutet om medlemsstaternas antagande av den gemensamma valutans har fattats så tidigt som möjligt under 1998.
- (2) Enligt artikel 105a.2 i fördraget får medlemsstaterna ge ut mynt i den omfattning som godkänns av Europeiska centralbanken. Rådet får, enligt förfarandet i artikel 189c och efter att ha hört ECB, vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntets smidiga omlopp inom gemenskapen.
- (3) Europeiska monetära institutet har angett att eurosedlarnas valörer kommer att finnas från 5 till 500 euro. Sedel- och myntvalörerna måste göra det

⁽¹⁾ EGT C 208, 9.7.1997, s. 5 och EGT C 386, 20.12.1997, s. 12.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 25 juni 1997 (EGT C 205, 5.7.1997, s. 18).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 november 1997 (EGT C 358, 24.11.1997, s. 24), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 november 1997 (EGT C 23, 23.1.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 17 december 1997 (EGT C 14, 19.1.1998).

möjligt att på ett enkelt sätt kontant betala belopp i euro och cent.

- (4) Gemenskapens myntdirektör fick i uppdrag av rådet att utreda och utarbeta en rapport om ett enhetligt europeiskt myntsystem. De lade fram en rapport i november 1996, som i februari 1997 följdes av en omarbetad rapport, i vilken valörerna och de tekniska specifikationerna (diameter, tjocklek, vikt, färg, materialsammansättning och kant) för de nya euromynten anges.
- (5) Det nya enhetliga europeiska myntsystemet bör inge förtroende hos allmänheten och medföra tekniska innovationer så att det kan etableras som ett säkert, tillförlitligt och effektivt system.
- (6) Ett av huvudmålen med gemenskapens myntsystem är att det skall godtas av allmänheten. Allmänhetens förtroende för det nya systemet kan komma att bli avhängigt av de fysiska särdragen hos euromynten, som bör vara så användarvänliga som möjligt.
- (7) Samråd har hållits med konsumentorganisationer, den europeiska sammanslutningen för synskadade (European Blind Union) och företrädare för varuautomatindustrin så att specifika krav från viktiga myntanvändargrupper beaktas. I syfte att säkerställa ett smidigt införande av euron och för att underlätta att det nya myntsystemet godtas av användarna måste det garanteras att mynten lätt kan skiljas åt genom särdrag som är synliga eller förnimbara med känseln.
- (8) Det kommer att vara lättare att känna igen och vänja sig vid de nya euromynten om det finns ett samband mellan diametern och myntens valör.
- (9) För mynten i valörerna 1 och 2 euro behövs på grund av deras höga värde vissa särskilda säkerhetsinslag för att minska risken för förfälskning. Användningen av en tillverkningsteknik som innebär att mynten görs i tre lager och kombinationen av två olika färger i myntet anses utgöra de för närvarande mest effektiva säkerhetsåtgärderna.
- (10) Att ha en europeisk och en nationell sida på myntet är ett lämpligt sätt att uttrycka tanken banom den

europiska monetära unionen mellan medlemsstaterna och skulle på ett betydelsefullt sätt kunna öka de europeiska medborgarnas benägenhet att godta mynten.

- (11) Europaparlamentet och rådet antog den 30 juni 1994 direktiv 94/27/EG⁽¹⁾, genom vilket användningen av nickel i vissa produkter begränsas med hänsyn till att nickel under vissa omständigheter kan ge upphov till allergier. Mynt omfattas inte av det direktivet. Några medlemsstater använder emellertid redan av folkhälsskäl en nickelfri legering som kallas Nordic Gold i sina nuvarande myntsystem. Det framstår som

önskvärt att minska myntets nickelnehåll i samband med övergången till ett nytt myntsystem.

- (12) Det är därför lämpligt att i princip följa de förutnämnda myntverksdirektörernas förslag och att anpassa det endast i den utsträckning som är nödvändigt för att hänsyn skall tas till särskilt de specifika kraven från viktiga myntanvändargrupper och till behovet av att minska användningen av nickel i mynt.
- (13) Av alla de föreskrivna tekniska specifikationerna för euromynten är det endast värdet för tjocklek som är ett riktvärde, eftersom ett mynts faktiska tjocklek beror på den föreskrivna diametern och vikten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den första serien mynt i euro kommer att omfatta åtta valörer från 1 cent till 2 euro med följande tekniska specifikationer:

Valör (euro)	Diameter i mm	Tjocklek i mm ⁽¹⁾	Vikt i gram	Form	Färg	Materialsammansättning	Kant
2	25,75	1,95	8,5	rund	yttre del: vit inre del: gul	koppar-nickel (Cu75Ni25) tre lager nickel-mässing/nickel/nickel-mässing CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	kantgravyr fin räffling
1	23,25	2,125	7,5	rund	yttre del: gul inre del: vit	nickel-mässing (CuZn20Ni5) tre lager Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	intervallräffling
0,50	24,25	1,69	7	rund	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	grov räffling
0,20	22,25	1,63	5,7	"Spanish flower"	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	plan
0,10	19,75	1,51	4,1	rund	gul	"Nordic Gold" Cu89Al5Zn5Sn1	grov räffling
0,05	21,25	1,36	3,9	rund	röd	kopparpläterat stål	slät
0,02	18,75	1,36	3	rund	röd	kopparpläterat stål	slät med ett spår
0,01	16,25	1,36	2,3	rund	röd	kopparpläterat stål	slät

⁽¹⁾ De värden som anges för tjockleken utgör riktmärken.

⁽¹⁾ EGT L 188, 22.7.1994, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget och med förbehåll för bestämmelserna i artikel 109k.1 och protokollen nr 11 och nr 12.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Belgien

(98/307/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 190e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort under-

skott i Belgien. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Belgien i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Belgien före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Belgien har minskat betydligt sedan 1993 och uppgick år 1997 till 2,1 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde. För år 1998 förutspås ett underskott på 1,7 % av BNP. Enligt 1997 års konvergensprogram för Belgien förväntas underskottet i den offentliga sektorns finanser minska ytterligare till 1,4 % av BNP år 2000.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1993 sitt högsta värde, 135,2 % av BNP, men har därefter minskat varje år för att år 1997 vara 122,2 % av BNP. Enligt det belgiska konvergensprogrammet förväntas skuldkvoten minska ytterligare under år 1998 och fortsätta att sjunka under de följande åren.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

Det minskade underskottet och i synnerhet den uppnådda storleken på det primära överskottet, vilket uppgått till mer än 5 % av BNP sedan 1994, har bidragit till att åstadkomma en nedåtgående tendens i fråga om skuldkvoten. Efter det att den belgiska regeringen antog sitt konvergensprogram har den bekräftat sitt åtagande att upprätthålla ett primärt överskott på ungefär 6 % av BNP på medellång sikt. Detta primära överskott är av avgörande betydelse för att en varaktig nedåtgående tendens skulle kunna behållas i fråga om skuldkvoten.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Den offentliga skuldkvoten har minskat under de senaste fyra åren och förväntas minska ytterligare under de kommande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Belgien har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Belgien upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Tyskland

(98/308/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 27 juni 1996 att det förelåg ett alltför stort underskott i Tyskland⁽²⁾. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Tyskland i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽³⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Tyskland före den

1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Tyskland ökade under åren 1995 och 1996 och det sistnämnda året uppgick det till 3,4 % av BNP. Underskottet minskades år 1997 till 2,7 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde och en ytterligare minskning till 2,5 % av BNP förutspås för år 1998. Enligt Tysklands konvergensprogram av år 1997 förväntas underskottet i den offentliga sektorns finanser minska ytterligare till 1,5 % av BNP år 2000.

Den offentliga skuldkvoten fortsatte att stiga fram till år 1997 då den nådde 61,3 % av BNP. År 1996 steg den till en nivå strax över referensvärdet på 60 % av BNP efter att ha ökat kraftigt år 1995. Enligt det tyska konvergensprogrammet förväntas skuldkvoten minska under år 1998 och fortsätta att minska under de följande åren.

De exceptionella omständigheterna i samband med den tyska återföreningen fortsätter att vara en tung börda för de tyska offentliga finanserna. I den tyska offentliga skulden ingår dessutom skulder som har samband med återföreningen och som uppgår till ca 10 % av BNP.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Skuldkvoten låg år 1997 något över fördragets referensvärde, men den förväntas börja minska under år 1998 och snart åter ligga under företagens referensvärde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Tyskland har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 27 juni 1996 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Tyskland upphävs härmed.

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 172, 11.7.1996, s. 26.

⁽³⁾ Rådets rekommendationer av den 15 september 1996 och den 15 september 1997.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Österrike

(98/309/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 10 juli 1995 att det förelåg ett alltför stort underskott i Österrike. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Österrike i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Österrike före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med

förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Österrike har minskat sedan år 1995 och uppgick år 1997 till 2,5 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde. En ytterligare minskning till 2,3 % av BNP förutspås för år 1998. Enligt Österrikes uppdaterade konvergensprogram av år 1997 förväntas underskottet minska till 1,9 % av BNP år 2000.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1996 sitt högsta värde, 69,5 % av BNP, och den minskade därefter till 66,1 % år 1997. Enligt det uppdaterade österrikiska konvergensprogrammet förväntas skuldkvoten minska ytterligare under år 1998 och fortsätta att minska under de följande åren.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Skuldkvoten minskar för närvarande och den förväntas fortsätta att göra det under de kommande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Österrike har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 10 juli 1995 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Österrike upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Frankrike

(98/310/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort underskott i Frankrike. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Frankrike i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Frankrike före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med

förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Frankrike har minskat betydligt sedan år 1994 och uppgick år 1997 till 3,0 % av BNP, vilket är lika med fördragets referensvärde. För år 1998 förutspås ytterligare en liten minskning till 2,9 % av BNP och regeringen avser att minska underskottet ytterligare till 2,3 % av BNP år 1999.

Den offentliga skuldkvoten har ökat och nådde år 1997 58,0 % av BNP men den har aldrig överstigit fördragets referensvärde på 60 % av BNP.

Underskottet låg år 1997 lika med fördragets referensvärde och förväntas år 1998 minska till en nivå under referensvärdet. Den offentliga skuldkvoten ligger kvar på en nivå under fördragets referensvärde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Frankrike har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Frankrike upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Franska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Italien

(98/311/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort underskott i Italien. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Italien i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Italien före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

Underskottet i den offentliga sektorns finanser har sedan år 1993 minskat kraftigt för att år 1997 uppgå till 2,7 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde. För år 1998 förutspås en ytterligare minskning till 2,5 % av BNP. Enligt den nya finansplan på medellång sikt för åren 1998–2001, som den italienska regeringen nyligen lade fram för parlamentet, är avsikten att det allmänna underskottet i den offentliga sektorns finanser skall minskas ytterligare till 1,5 % av BNP år 2000 och 1 % av BNP år 2001.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1994 sitt högsta värde, 124,9 % av BNP, och har därefter minskat varje år för att år 1997 uppgå till 121,6 % av BNP. Enligt den nya finansplanen på medellång sikt är avsikten att skuldkvoten skall minskas till 118,2 % av BNP för år 1998 och att en fortsatt minskning skall ske under de kommande åren. År 2001 skall skuldkvoten enligt planerna uppgå till 107 % av BNP. Denna minskning kommer att underlättas av årliga inkomster från privatiseringar på 0,5–0,75 % av BNP fram till år 2001. Den italienska regeringen har också tillkännagivit sitt åtagande att till år 2003 minska skuldkvoten till under 100 %.

Det minskade underskottet och i synnerhet den kontinuerliga ökningen av det primära överskottet, vilket uppgick till mer än 6 % av BNP år 1997, har bidragit till att åstadkomma en nedåtgående tendens i fråga om skuldkvoten. Den italienska regeringen har nyligen återigen bekräftat sitt åtagande att hålla det primära överskottet på en nivå som starkt bidrar till att skuldkvoten minskar. Detta primära överskott är av väsentlig betydelse för att en varaktig nedåtgående tendens skall kunna bibehållas i fråga om skuldkvoten.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Skuldkvoten har minskat under de tre senaste åren och förväntas minska i snabbare takt under de kommande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Italien har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Italien upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Italienska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Spanien

(98/312/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort underskott i Spanien. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Spanien i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Spanien före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med

förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Spanien har minskat betydligt sedan år 1995 och uppgick år 1997 till 2,6 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde. En ytterligare minskning till 2,2 % av BNP förutspås för år 1998. Enligt Spaniens konvergensprogram av år 1997 förväntas underskottet i den offentliga sektorns finanser minska ytterligare till 1,6 % av BNP år 2000.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1996 sitt högsta värde, 70,1 % av BNP, och minskade därefter till 68,8 % av BNP år 1997. Enligt det spanska konvergensprogrammet förväntas skuldkvoten minska ytterligare under år 1998 och fortsätta att minska under de följande åren.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och det förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Skuldkvoten minskar för närvarande och förväntas att göra det under de kommande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Spanien har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Spanien upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Portugal

(98/313/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort underskott i Portugal. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Portugal i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Portugal före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i de offentliga finanserna i Portugal sedan år 1993 har minskat betydligt, för att år 1997 uppgå till 2,5 % av BNP, vilket är mindre än fördragets referensvärde. För år 1998 förutspås en ytterligare minskning till 2,2 % av BNP. Enligt Portugals konvergensprogram av år 1997 förväntas underskottet minska till 1,5 % av BNP år 2000.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1995 sitt högsta värde, 65,9 % av BNP, och har därefter minskat varje år för att år 1997 uppgå till 62,0 % av BNP. Den offentliga skuldkvoten förutspås uppgå till 60,0 % av BNP år 1998 för att därefter sjunka till en nivå under referensvärdet.

Underskottet låg år 1997 under fördragets referensvärde och förväntas ligga kvar där under år 1998. Det förväntas minska ytterligare på medellång sikt. Skuldkvoten har minskat de senaste två åren och förväntas snart understiga referensvärdet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Portugal har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Portugal upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Portugisiska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Sverige

(98/314/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget, med undantag av punkterna 1, 9 och 11. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av protokollet.

Efter en rekommendation av kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 10 juli 1995 att det förelåg ett alltför stort underskott i Sverige. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Sverige i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Sverige före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Sverige har minskat mycket kraftigt sedan år 1993 och uppgick år 1997 till 0,8 % av BNP, vilket är klart mindre än fördragets referensvärde. För år 1998 förutses ett överskott på 0,5 % av BNP. Enligt översynen av Sveriges konvergensprogram av april 1998 förväntas de offentliga räkenskaperna visa ett överskott på 3,5 % av BNP år 2001.

Den offentliga skuldkvoten nådde år 1994 sitt högsta värde, 79,0 % av BNP, men har därefter minskat varje år till 76,6 % av BNP år 1997. Skuldkvoten förväntas minska ytterligare under år 1998 och, enligt den översyn av det svenska konvergensprogrammet som gjordes i april 1998, fortsätta att minska under de följande åren. Den förväntas uppgå till 62,9 % av BNP år 2001.

Underskottet låg år 1997 klart under fördragets referensvärde. Budgeten förväntas 1998 visa ett överskott, som väntas öka på medellång sikt. Skuldkvoten har minskat under de tre senaste åren och förväntas fortsätta att göra det under de kommande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Sverige har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 10 juli 1995 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Sverige upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS BESLUT

av den 1 maj 1998

om att upphäva beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott i Förenade kungariket

(98/315/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c.12 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

med beaktande av följande:

Den andra etappen i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen inleddes den 1 januari 1994. I artikel 109e.4 i fördraget anges att medlemsstaterna under den andra etappen skall sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

Det finns ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vilket ett beslut skall fattas om att ett alltför stort underskott föreligger och enligt vilket detta beslut skall upphävas när det alltför stora underskottet har korrigerats. I fråga om den andra etappen bestäms förfarandet vid alltför stora underskott av artikel 104c i fördraget med undantag av punkterna 1, 9 och 11 i denna. I det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som utgör en bilaga till fördraget återfinns ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet. I förordning (EG) nr 3605/93⁽¹⁾ meddelas närmare bestämmelser och definitioner för tillämpningen av bestämmelserna i protokollet.

Efter en rekommendation från kommissionen i enlighet med artikel 104c.6 i fördraget beslutade rådet den 26 september 1994 att det förelåg ett alltför stort underskott i Förenade kungariket. I enlighet med artikel 104c.7 gav rådet rekommendationer till Förenade kungariket i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra⁽²⁾.

Ett rådsbeslut om att ett alltför stort underskott föreligger skall i enlighet med bestämmelserna i artikel 104c.12 upphävas i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats.

När rådet upphäver beslutet skall detta ske på rekommendation av kommissionen. På grundval av de uppgifter som kommissionen lämnat efter det att Förenade kungariket före den 1 mars 1998 inkommit med uppgifter i enlighet

med rådets förordning (EG) nr 3605/93, är följande slutsatser berättigade:

Underskottet i den offentliga sektorns finanser i Förenade kungariket har minskat betydligt sedan år 1993 och uppgick år 1997 till 1,9 % av BNP, vilket är klart under fördragets referensvärde. För år 1998 förutspås en ytterligare minskning till 0,6 % av BNP. Enligt Förenade kungarikets konvergensprogram från 1997 förväntas de offentliga räkenskaperna visa ett överskott mot slutet av detta årtionde.

Den offentliga skuldkvoten har aldrig överstigit fördragets referensvärde på 60 % av BNP. Efter att under flera år ha ökat sjönk den år 1997 till 53,4 % av BNP.

Underskottet låg år 1997 klart under fördragets referensvärde. Det förväntas ligga kvar där under år 1998 och övergå i ett överskott på medellång sikt. Den offentliga skuldkvoten ligger kvar på en nivå under fördragets referensvärde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det framgår av en allsidig bedömning att det alltför stora underskottet i Förenade kungariket har korrigerats.

Artikel 2

Rådets beslut av den 26 september 1994 om att det föreligger ett alltför stort underskott i Förenade kungariket upphävs härmed.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets rekommendationer av den 7 november 1994, den 24 juli 1995, den 16 september 1996 och den 15 september 1997.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 1 maj 1998

i enlighet med artikel 109j.2 i fördraget

(98/316/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109j.2 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av kommissionens rapport,

med beaktande av Europeiska monetära institutets rapport,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

(1) Förfarandet vid och tidsplanen för beslutsfattande i samband med övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) anges i artikel 109j i fördraget. Rådet, som sammanträdde på statschefs- eller regeringschefs-nivå, beslutade vid sitt möte i Dublin den 13 december 1996 att en majoritet av medlemsstaterna inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan, att gemenskapen inte skulle gå över till den tredje etappen av EMU under år 1997 samt att det förfarande som anges i artikel 109j.4 skulle tillämpas så tidigt som möjligt under år 1998. Eftersom den tidpunkt då den tredje etappen av EMU skall börja inte har fastställts vid utgången av år 1997, skall enligt artikel 109j.4 den tredje etappen börja den 1 januari 1999.

(2) I enlighet med artikel 109j.4 skall det förfarande som anges i punkterna 1 och 2 i den artikeln, med undantag av punkt 2 andra strecksatsen, på nytt iakttas.

(3) I artikel 109j.1 anges att de rapporter som kommissionen och Europeiska monetära institutet (EMI) utarbetar skall omfatta en granskning av i vilken utsträckning som varje medlemsstats nationella lagstiftning, inklusive stadgan för dess centralbank, är förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS), och de skall också omfatta en granskning av huruvida en hög grad av varaktig konvergens har uppnåtts; detta skall ske genom en

analys av i vad mån varje medlemsstat har uppfyllt följande kriterier, som återfinns i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget:

— En hög grad av prisstabilitet; detta skall framgå av att inflationstakten ligger nära den i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet.

— En hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn; detta skall framgå av att den offentliga sektorns finanser inte uppvisar ett alltför stort underskott enligt bestämmelserna i artikel 104c.6.

— Ett iakttagande av det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism under minst två år utan devalvering i förhållande till någon annan medlemsstats valuta.

— En varaktighet i den konvergens som medlemsstaten har uppnått och i dess deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, såsom det kommer till uttryck i den långfristiga räntenivån.

Dessa fyra kriterier och de tider under vilka de skall uppfyllas anges närmare i protokoll nr 6 till fördraget. Kommissionens och EMI:s rapporter skall också beakta ecuns utveckling, resultatet av marknadsintegrationen, situationen för och utvecklingen av bytesbalansen samt utvecklingen av enhetsarbetskostnader och andra prisindex.

(4) I enlighet med artikel 109j.2 första strecksatsen skall rådet på grundval av dessa rapporter bedöma om varje enskild medlemsstat uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta och i form av en rekommendation meddela resultaten till rådet, som skall sammanträda på statschefs- eller regeringschefs-nivå och efter att ha hört Europaparlamentet i enlighet med artikel 109j.4 skall bekräfta vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

(5) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive stadgorna för de nationella centralbankerna, skall där så är nödvändigt anpassas i syfte att säkerställa att de är förenliga med artiklarna 107 och 108 i

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 30 april 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

- fördraget och med ECBS-stadgan. Sådana anpassningar måste säkerställa förenlighet med fördraget senast den dag ECBS upprättas. I kommissionens och EMI:s rapporter skall en närmare bedömning göras av i vad mån lagstiftningen i varje medlemsstat är förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med ECBS-stadgan. När kommissionens och EMI:s rapporter lades fram hade den process som innebär anpassning av den nationella lagstiftningen inte slutförts i Spanien, Frankrike, Luxemburg och Österrike. Sedan dess har nödvändig lagstiftning utfärdats i Spanien och Österrike. Luxemburg och Frankrike har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att göra sin nationella lagstiftning, inklusive stadgan för den nationella centralbanken, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och ESCB-stadgan.
- (6) Enligt artikel 1 i protokoll nr 6 till fördraget skall det kriterium om prisstabilitet som avses i artikel 109j.1 första strecksatsen innebära att en medlemsstat skall uppvisa en hållbar prisutveckling och, under en tid av ett år före granskningen, en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet om prisstabilitet skall inflationen mätas med hjälp av harmoniserade index för konsumentpriser (HIKP), vilka definieras i förordning (EG) nr 2494/95⁽¹⁾. För att bedöma kriteriet om prisstabilitet har varje medlemsstats inflationstakt uppmätts som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärdet av tolv månatliga index jämfört med det aritmetiska medelvärdet av de tolv månatliga indexen för närmast föregående period. Under den ettårsperiod som avslutades i januari 1998 var de tre bästa medlemsstaterna i fråga om prisstabilitet Frankrike, Irland och Österrike, vilka hade en inflationstakt på 1,2 %, 1,2 % respektive 1,1 %. Ett referensvärde, som beräknas som det enkla aritmetiska medelvärdet av inflationstakten i de tre medlemsstater som har de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter, beaktades i kommissionens och EMI:s rapporter. Referensvärdet för den ettårsperiod som avslutades i januari 1998 var 2,7 %.
- (7) Enligt artikel 2 i protokoll nr 6 till fördraget skall det kriterium om den offentliga sektorns finanser som avses i artikel 109j.1 andra strecksatsen i fördraget innebära att medlemsstaten när rådets bedömning pågår inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 104c.6 i fördraget om att ett alltför stort underskott föreligger.
- (8) Enligt artikel 5 i protokoll nr 6 till fördraget skall det underlag som skall användas vid den pågående bedömningen av i vad mån konvergenzkriterierna uppfyllts tillhandahållas av kommissionen. Kommissionen har tillhandahållit underlaget för denna rekommendation. Uppgifter om de offentliga finanserna tillhandahölls av kommissionen efter det att medlemsstaterna i enlighet med förordning (EG) nr 3605/93⁽²⁾ senast den 1 mars 1998 inkommit med dessa uppgifter.
- (9) Under den andra etappen av EMU förelåg inget rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i Irland och Luxemburg. Enligt det beslut som rådet den 27 juni 1996 fattade i enlighet med artikel 104c.12 upphävde rådet sitt tidigare beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i Danmark. Enligt de beslut som rådet den 30 juni 1997 fattade i enlighet med artikel 104c.12 upphävde rådet sina tidigare beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i Nederländerna och Finland. Enligt de beslut som rådet den 1 maj 1998 fattade i enlighet med artikel 104c.12 upphävde rådet sina tidigare beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike, Portugal, Sverige och Förenade kungariket.
- (10) Enligt artikel 3 i protokoll nr 6 till fördraget skall det kriterium om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism som anges i artikel 109j.1 tredje strecksatsen innebära att kursrörelserna för en medlemsstats valuta skall ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, utan att allvarliga spänningar har uppstått, under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt skall medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centalkurs i förhållande till någon annan medlemsstats valuta under denna period. När kommissionen och EMI i sina rapporter bedömde i vad mån detta kriterium var uppfyllt granskade de den tjugofyramånadersperiod som avslutades i februari 1998 och beaktade det beslut som medlemsstaternas ministrar och centralbankschefer fattade i augusti 1993 om att tillfälligt vidga fluktuationsutrymmet i växelkursmekanismen från 2,25 % till 15 % kring de bilaterala centalkurserna.
- (11) Enligt artikel 4 i protokoll nr 6 till fördraget skall det kriterium om konvergens i räntesatserna som avses i artikel 109j.1 fjärde strecksatsen innebära att

⁽¹⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 1.⁽²⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen skall ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet om konvergens i räntesatserna används jämförbara räntesatser på 10-åriga referensobligationer. För att bedöma i vad mån kriteriet om konvergens i räntesatserna var uppfyllt beaktades i kommissionens och EMI:s rapporter ett referensvärde som hade beräknats som ett enkelt aritmetiskt medelvärde av de nominella långfristiga räntesatserna i de tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. Referensvärdet för den ettårsperiod som avslutades i januari 1998 var 7,8 %.

- (12) Förenade kungariket har i enlighet med punkt 1 i protokoll nr 11 till fördraget anmält till rådet att landet inte avser att gå över till den tredje etappen av EMU den 1 januari 1999. Till följd av denna anmälan anges i punkterna 4–9 i protokoll nr 11 de bestämmelser som skall gälla för Förenade kungariket om och så länge som Förenade kungariket inte har gått över till den tredje etappen.
- (13) Danmark har i enlighet med punkt 1 i protokoll nr 12 till fördraget och det beslut som stats- eller regeringscheferna fattade i Edinburgh i december 1992 anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen av EMU. Till följd av denna anmälan skall alla de artiklar och bestämmelser i fördraget och ECBS-stadgan som avser ett undantag gälla för Danmark.
- (14) Till följd av de ovannämnda anmälningarna är det inte nödvändigt för rådet att göra någon bedömning enligt artikel 109j.2 i fördraget när det gäller Förenade kungariket och Danmark.
- (15) På grundval av föreliggande rekommendationer skall rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, bekräfta vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

BEDÖMNINGAR

Artikel 1

Belgien

I Belgien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna

107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Belgien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Belgien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Belgien har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den belgiska francen (BEF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Belgien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för BEF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Belgien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,7 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Belgien har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Belgien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Artikel 2

Tyskland

I Tyskland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Tyskland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Tyskland inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Tyskland har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den tyska marken (DEM) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Tyskland har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för DEM i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Tyskland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Tyskland har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Tyskland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Artikel 3

Grekland

I Grekland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Grekland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 5,2 %, vilket är högre än referensvärdet,
- rådet den 26 september 1994 beslutade att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser i Grekland och att detta beslut inte har upphävts,
- Greklands valuta inte deltog i växelkursmekanismen under den tvåårsperiod som avslutades i februari 1998. Under denna tid har den grekiska drakman (GRD) varit relativt stabil i förhållande till ERM-valutorna men har ibland varit utsatt för spänningar, vilka har motverkats med hjälp av tillfälliga höjningar av de inhemska räntorna och interventioner på valutamarknaden. Den grekiska drakman anslöts till växelkursmekanismen i mars 1998,
- den långfristiga räntesatsen i Grekland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 9,8 %, vilket är över referensvärdet.

Grekland uppfyller inte något av de konvergenskriterier som anges i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1.

Grekland uppfyller således inte de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Artikel 4

Spanien

I Spanien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Spanien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Spanien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Spanien har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den spanska pesetan (ESP) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Spanien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ESP i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Spanien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,3 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Spanien har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Spanien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Artikel 5

Frankrike

I Frankrike är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Frankrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,2 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Frankrike inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Frankrike har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den franska francen (FRF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Frankrike har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för FRF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Frankrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Frankrike har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Frankrike uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 6***Irland**

I Irland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Irland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,2 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Irland under den andra etappen av EMU inte har varit föremål för några rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Irland har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har det irländska pundet (IEP) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och den bilaterala centralkursen för IEP har inte devalverats i förhållande till någon annan medlemsstats valuta. Den 16 mars 1998 revalverades den bilaterala centralkursen för IEP i förhållande till alla övriga valutor i växelkursmekanismen med 3 % på begäran av de irländska myndigheterna,
- den långfristiga räntesatsen i Irland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,2 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Irland har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Irland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 7***Italien**

I Italien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller

- den genomsnittliga inflationstakten i Italien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Italien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Italien åter anslöt sig till växelkursmekanismen i november 1996. Under perioden mars 1996—november 1996 steg den italienska liran (ITL) i värde gentemot valutorna i växelkursmekanismen. Sedan ITL återinträdde i växelkursmekanismen har den inte varit utsatt för allvarliga spänningar och

Italien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ITL i förhållande till någon annan medlemsstats valuta.

- den långfristiga räntesatsen i Italien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,7 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Italien uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna. Vad gäller det kriterium som anges i artikel 109j.1 tredje strecksatsen har ITL uppvisat tillräcklig stabilitet under de två senaste åren, trots att den återanslöt till växelkursmekanismen först i november 1996. Av dessa skäl har Italien uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Italien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 8***Luxemburg**

Luxemburg har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att dess nationella lagstiftning, inklusive stadgan för centralbanken, skall vara förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Luxemburg under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Luxemburg under den andra etappen av EMU inte har varit föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Luxemburg har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den luxemburgska francen (LUF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Luxemburg har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för LUF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Luxemburg under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Luxemburg har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Luxemburg uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 9***Nederländerna**

I Nederländerna är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Nederländerna under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Nederländerna inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Nederländerna har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den nederländska gulden (NLG) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Nederländerna har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för NLG i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Nederländerna under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Nederländerna har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Nederländerna uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 10***Österrike**

I Österrike är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Österrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,1 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Österrike inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Österrike har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den österrikiska schillingen (ATS) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Österrike har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ATS i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,

- den långfristiga räntesatsen i Österrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Österrike har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Österrike uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 11***Portugal**

I Portugal är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Portugal under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Portugal inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Portugal har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den portugisiska escudon (PTE) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Portugal har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för PTE i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Portugal under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,2 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Portugal har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Portugal uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

*Artikel 12***Finland**

I Finland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Finland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,3 %, vilket är lägre än referensvärdet,

- Finland inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Finland har varit medlem i växelkursmekanismen sedan oktober 1996. Under perioden mars 1996—oktober 1996 steg den finska marken (FIM) i värde gentemot valutorna i växelkursmekanismen. Sedan FIM anslöts till växelkursmekanismen har den inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Finland har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för FIM i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Finland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,9 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Finland uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna. Vad gäller det kriterium som anges i artikel 109j.1 tredje strecksatsen har FIM uppvisat tillräcklig stabilitet under de två senaste åren, trots att den inträdde i växelkursmekanismen först i oktober 1996. Av dessa skäl har Finland uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Finland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Artikel 13

Sverige

I Sverige är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, inte förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Sverige under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,9 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Sverige inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Sveriges valuta aldrig har deltagit i växelkursmekanismen. Under den tvåårsperiod som granskas har den svenska kronan (SEK) varierat i förhållande till de valutor som deltar i växelkursmekanismen, vilket bland annat återspeglar frånvaron av ett växelkursmål,

- den långfristiga räntesatsen i Sverige under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Sverige uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna men inte det kriterium som anges i tredje strecksatsen i den nämnda artikeln.

Sverige uppfyller således inte de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

AVSNITT 2

SLUTSATSER

Artikel 14

Mot bakgrund av det ovan anförda finner rådet att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan. Rådet rekommenderar att rådet på statschefs- eller regeringschefs nivå bekräftar att de nämnda medlemsstaterna uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan den 1 januari 1999.

AVSNITT 3

OFFENTLIGGÖRANDE

Artikel 15

Denna rekommendation skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 1 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

FÖRKLARING AV RÅDET (EKONOMISKA OCH FINANSIELLA FRÅGOR) OCH MINISTRARNA, FÖRSAMLADE I RÅDET

utfärdad den 1 maj 1998

1. Den 1 januari 1999 kommer euron att bli verklighet, vilket markerar slutet på en process som kulminerat i uppfyllandet av de ekonomiska villkor som är nödvändiga för att ge den en framgångsrik start. Rådet (ekonomiska och finansiella frågor) och ministrarna, församlade i rådet, välkomnar de betydande framsteg som gjorts i samtliga medlemsstater när det gäller att uppnå prisstabilitet och sundare offentliga finanser. Konvergensprocessen har bidragit till en hög grad av valutakursstabilitet och historiskt sett låga räntesatser, och följaktligen också till förbättrade ekonomiska förutsättningar i våra ekonomier.
  - Vi förbinder oss att säkerställa att de nationella budgetmålen för 1998 uppfylls till fullo, vid behov genom att vidta korrigerande åtgärder vid lämpligt tillfälle.
  - Rådet är överens om att i ett tidigt skede granska medlemsstaternas budgetplaner för 1999 i ljuset av stabilitets- och tillväxtpaktens ramar och mål.
2. Övergången till den gemensamma valuta förbättrar förutsättningarna för en stark, varaktig och icke-inflatorisk tillväxt som leder till fler arbetstillfällen och stigande levnadsstandard. Den eliminerar växelkursriskerna i de deltagande medlemsstaterna, sänker transaktionskostnaderna, skapar en bredare och effektivare finansmarknad och innebär ökad insyn i priserna och ökad konkurrens. Den innebär följaktligen det avgörande steget mot en i verklig mening inre marknad.
  - I fråga om dessa två första punkter har ministrarna från de stater som deltar på euroområdet beslutat att under de kommande månaderna träffas informellt för att inleda sitt övervakningsarbete i enlighet med resolutionen från Europeiska rådets möte i Luxemburg.
  - Om de ekonomiska villkoren utvecklas bättre än väntat, kommer medlemsstaterna att utnyttja detta tillfälle till att konsolidera budgeten ytterligare så att de kan nå det medelfristiga målet med offentliga finanser som är nära balans eller i överskott som anges i stabilitets- och tillväxtpaktens åtaganden.
3. Vi ministrar är starkt engagerade i de åtgärder som är nödvändiga för att till fullo förverkliga Ekonomiska och monetära unionens och den inre marknadens fördelar i alla våra medborgares intresse. Dessa åtgärder inbegriper närmare samordning av den ekonomiska politiken. Vi är övertygade om att ett fullständigt genomförande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Dublin, Amsterdam och Luxemburg utgör en sund bas för en ständigt hög grad av ekonomisk stabilitet och för att EMU skall fungera friktionsfritt.
  - Ju högre skuldsättningsgraden till BNP är i deltagande medlemsstaterna, desto större måste deras ansträngningar bli för att snabbt minska den. I detta syfte bör, vid sidan av bibehållandet av lämpliga nivåer av primära överskott i överensstämmelse med åtagandena och skyldigheterna i stabilitets- och tillväxtpakten, andra åtgärder för att minska bruttoskulden vidtas. Vidare bör en minskning av budgetarnas sårbarhet åstadkommas genom skuldförvaltningsstrategier.
4. Även under de kommande åren kommer en stark, varaktig och icke-inflatorisk tillväxt att baseras på ekonomisk konvergens i alla medlemsstater. Vidare utgör sunda och hållbara offentliga finanser förutsättningar för tillväxt och ökad sysselsättning. Stabilitets- och tillväxtpakten erbjuder de medel som behövs för att säkerställa detta mål och göra det möjligt att möta framtida utmaningar inom de nationella budgetramarna.
  - Varje minister åtar sig att senast vid utgången av 1998 lägga fram nationella stabilitets- eller konvergensprogram som återspeglar dessa viktiga faktorer.
5. I enlighet med denna pakt kommer vi att börja att tillämpa förordningen om "förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken"⁽¹⁾ från och med den 1 juli 1998 på följande sätt:
  - 6. Rådet upprepar att ansvaret för budgetkonsolidering vilar på medlemsstaterna och kommer att göra det även fortsättningsvis samt att gemenskapen i synnerhet enligt bestämmelserna i artikel 104b. 1 i EG-fördraget inte skall ansvarar för eller åta sig medlemsstaternas förpliktelser. Utan att detta påverkar målen och bestämmelserna i fördraget råder det enighet om att Ekonomiska och monetära unionen som sådan inte kan åberopas för att rättfärdiga specifika finansiella transfereeringar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

7. Vårt budgetkonsolideringsarbete kommer att kompletteras med ökade insatser för att förbättra våra ekonomiers effektivitet och främja en gynnsam miljö för tillväxt, hög sysselsättning och social sammanhållning. I samband med det ser vi fram emot ett möte med arbetsmarknadens parter om den ekonomiska och monetära unionen inom kort. Tillsammans med arbetsmarknadens parter och alla andra berörda parter kommer vi att ta alla de initiativ som krävs för att skapa förutsättningar för att bekämpa arbetslösheten, särskilt bland unga människor, långtidsarbetslösa och lågutbildade. Som en uppföljning av slutsatserna från Europeiska rådets mötte i Luxemburg förbinder vi oss att ge vårt bidrag till ett snabbt genomförande av de nationella handlingsplaner som utformats i ljuset av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken. Ekofin-rådet kommer att överväga dessa planer när det bidrar till förberedelserna inför Europeiska rådets möte i Cardiff och kommande möte i Europeiska rådet.
8. Vi kommer att fästa särskild vikt vid att tillväxt i högre grad skall kunna omsättas i ökad sysselsättning. Följaktligen kommer vi att lägga tonvikten på bland annat följande strukturella reformer:
- En effektivisering av varu-, arbets- och kapitalmarknaderna.
  - En förbättrad anpassningsförmåga på arbetsmarknaderna så att löne- och produktivitet utvecklingen återspeglas bättre.
  - Ett säkerställande av att nationella utbildningssystem är effektiva och relevanta för sysselsättningen.
  - En strävan att uppmuntra företagsamhet, i synnerhet genom att angripa administrativa hinder.
  - Ett underlättat tillträde till kapitalmarknader och riskkapitalfonder, särskilt för små och medelstora företag.
  - En ökad skatteeffektivitet och ett undvikande av skadlig skattekonkurrens.
  - Ett beaktande av alla aspekter av sociala trygghetssystem med hänsyn till den åldrande befolkningen.
9. Rådet avser att inrätta ett enkelt förfarande för att övervaka framstegen när det gäller ekonomiska reformer, varvid subsidiaritetsprincipen skall beaktas fullt ut. Från och med nästa år kommer utarbetandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken att baseras på kortfattade bedömningar från medlemsstaterna och kommissionen om framsteg och planer när det gäller varu- och kapitalmarknaderna samt på handlingsplaner för sysselsättningen.
-

RÅDETS BESLUT

av den 3 maj 1998

i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget

(98/317/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD, som sammanträder på statschefs- eller regeringschefs nivå, har fattat detta beslut

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109j.4 i detta,

med beaktande av kommissionens rapport,

med beaktande av Europeiska monetära institutets rapport,

med beaktande av rådets rekommendation av den 1 maj 1998,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Enligt artikel 109j.4 i fördraget skall den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) börja den 1 januari 1999.
- (2) Rådet har den 1 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.2 i fördraget och på grundval av de rapporter som kommissionen och Europeiska monetära institutet har lagt fram om hur medlemsstaterna fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen, bedömt om varje enskild medlemsstat uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan och i form av en rekommendation meddelat följande resultat till rådet, som sammanträder på statschefs- eller regeringschefs nivå:

Belgien

I Belgien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Belgien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Belgien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,

- Belgien har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den belgiska francen (BEF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Belgien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för BEF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Belgien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,7 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Belgien har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Belgien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Tyskland

I Tyskland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Tyskland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Tyskland inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Tyskland har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den tyska marken (DEM) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Tyskland har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för DEM i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Tyskland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Tyskland har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 2 maj 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

Tyskland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Grekland

I Grekland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Grekland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 5,2 %, vilket är högre än referensvärdet,
- rådet den 26 september 1994 beslutade att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser i Grekland och att detta beslut inte har upphävts,
- Greklands valuta inte deltog i växelkursmekanismen under den tvåårsperiod som avslutades i februari 1998. Under denna tid har den grekiska drakman (GRD) varit relativt stabil i förhållande till ERM-valutorna men den har ibland varit utsatt för spänningar, vilka har motverkats med hjälp av tillfälliga höjningar av de inhemska räntorna och interventioner på valutamarknaden. Den grekiska drakman anslöts till växelkursmekanismen i mars 1998,
- den långfristiga räntesatsen i Grekland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 9,8 %, vilket är över referensvärdet.

Grekland uppfyller inte något av de konvergenskriterier som anges i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1.

Grekland uppfyller således inte de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Spanien

I Spanien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Spanien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,

- Spanien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Spanien har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den spanska pesetan (ESP) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Spanien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ESP i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Spanien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,3 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Spanien har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Spanien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Frankrike

I Frankrike är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Frankrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,2 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Frankrike inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Frankrike har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den franska francen (FRF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Frankrike har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för FRF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Frankrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Frankrike har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Frankrike uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Irland

I Irland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Irland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,2 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Irland under den andra etappen av EMU inte har varit föremål för några rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Irland har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har det irländska pundet (IEP) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och den bilaterala centralkursen för IEP har inte devalverats i förhållande till någon annan medlemsstats valuta. Den 16 mars 1998 revalverades den bilaterala centralkursen för IEP i förhållande till alla övriga valutor i växelkursmekanismen med 3 % på begäran av de irländska myndigheterna,
- den långfristiga räntesatsen i Irland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,2 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Irland har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Irland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Italien

I Italien är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Italien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Italien inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,

— Italien återanslöt sig till växelkursmekanismen i november 1996. Under perioden mars 1996–november 1996 steg den italienska liran (ITL) i värde gentemot valutorna i växelkursmekanismen. Sedan ITL återinträdde i växelkursmekanismen har den inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Italien har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ITL i förhållande till någon annan medlemsstats valuta.

— den långfristiga räntesatsen i Italien under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,7 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Italien uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna. Vad gäller det kriterium som anges i artikel 109j.1 tredje strecksatsen har ITL uppvisat tillräcklig stabilitet under de två senaste åren, trots att den återanslöt sig till växelkursmekanismen först i november 1996. Av dessa skäl har Italien uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Italien uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Luxemburg

Luxemburg har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att dess nationella lagstiftning, inklusive stadgan för centralbanken, skall vara förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Luxemburg under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,4 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Luxemburg under den andra etappen av EMU inte har varit föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Luxemburg har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den luxemburgska francen (LUF) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Luxemburg har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för LUF i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Luxemburg under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Luxemburg har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Luxemburg uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Nederländerna

I Nederländerna är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Nederländerna under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Nederländerna inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Nederländerna har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den nederländska gulden (NLG) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Nederländerna har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för NLG i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Nederländerna under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Nederländerna har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Nederländerna uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Österrike

I Österrike är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Österrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,1 %, vilket är lägre än referensvärdet,

— Österrike inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,

— Österrike har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den österrikiska schillingen (ATS) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Österrike har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för ATS i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,

— den långfristiga räntesatsen i Österrike under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,6 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Österrike har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Österrike uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Portugal

I Portugal är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Portugal under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,8 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Portugal inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Portugal har deltagit i växelkursmekanismen under de två senaste åren. Under denna tid har den portugisiska escudon (PTE) inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Portugal har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för PTE i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Portugal under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,2 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Portugal har, såvitt avser alla de fyra kriterierna, uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Portugal uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Finland

I Finland är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Finland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,3 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Finland inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Finland har varit medlem i växelkursmekanismen sedan oktober 1996. Under perioden mars 1996-oktober 1996 steg den finska marken (FIM) i värde gentemot valutorna i växelkursmekanismen. Sedan FIM anslöts till växelkursmekanismen har den inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Finland har inte på eget initiativ devalverat den bilaterala centralkursen för FIM i förhållande till någon annan medlemsstats valuta,
- den långfristiga räntesatsen i Finland under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 5,9 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Finland uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna. Vad gäller det kriterium som anges i artikel 109j.1 tredje strecksatsen har FIM uppvisat tillräcklig stabilitet under de två senaste åren, trots att den inträdde i växelkursmekanismen först i oktober 1996. Av dessa skäl har Finland uppnått en hög grad av varaktig konvergens.

Finland uppfyller således de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

Sverige

I Sverige är den nationella lagstiftningen, inklusive stadgan för landets centralbank, inte förenlig med artiklarna 107 och 108 i fördraget eller med stadgan för det europeiska centralbankssystemet (ECBS).

I fråga om uppfyllande av konvergenskriterierna i de fyra strecksatserna i artikel 109j.1 i fördraget gäller att

- den genomsnittliga inflationstakten i Sverige under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till 1,9 %, vilket är lägre än referensvärdet,
- Sverige inte är föremål för något rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i den offentliga sektorns finanser,
- Sveriges valuta aldrig har deltagit i växelkursmekanismen. Under den tvåårsperiod som granskas har den svenska kronan (SEK) varierat i förhållande till de valutor som deltar i växelkursmekanismen, vilket bland annat återspeglar frånvaron av ett växelkursmål,
- den långfristiga räntesatsen i Sverige under den tolv månadersperiod som avslutades i januari 1998 uppgick till i genomsnitt 6,5 %, vilket är lägre än referensvärdet.

Sverige uppfyller de konvergenskriterier som anges i artikel 109j.1 första, andra och fjärde strecksatserna men inte det kriterium som anges i tredje strecksatsen i den nämnda artikeln.

Sverige uppfyller således inte de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.

- (3) Rådet, som sammanträder på statschefs- eller regeringschefs nivå, anser, efter att ha gjort en samlad utvärdering för varje enskild medlemsstat och under beaktande av de ovan nämnda rapporterna från kommissionen och Europeiska monetära institutet, Europaparlamentets yttrande och rådets rekommendationer av den 1 maj 1998, att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan.
- (4) Grekland och Sverige uppfyller för närvarande inte de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan. Grekland och Sverige skall följaktligen ges undantag i enlighet med artikel 109k i fördraget.
- (5) Förenade kungariket har i enlighet med punkt 1 i protokoll nr 11 till fördraget anmält till rådet att landet inte avser att gå över till den tredje etappen av EMU den 1 januari 1999. Till följd av denna anmälan innehåller punkterna 4–9 i protokoll nr 11 de bestämmelser som skall gälla för Förenade kungariket om och så länge som Förenade kungariket inte har gått över till den tredje etappen.
- (6) Danmark har i enlighet med punkt 1 i protokoll nr 12 till fördraget och det beslut som stats- eller regeringscheferna fattade i Edinburgh i december

1992 anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen av EMU. Till följd av denna anmälan skall alla de artiklar och bestämmelser i fördraget och i ECBS-stadgan som avser ett undantag gälla för Danmark.

- (7) Till följd av de ovannämnda anmälningarna var det inte nödvändigt för rådet att göra någon bedömning enligt artikel 109j.2 i fråga om Förenade kungariket och Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och

Finland uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av den gemensamma valutan den 1 januari 1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 3 maj 1998.

På rådets vägnar

T. BLAIR

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 3 maj 1998

om val av ordföranden, vice ordföranden och de övriga ledamöterna i Europeiska centralbankens direktion

(98/318/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109a.2 och artikel 109l.1 andra strecksatsen, och artikel 50 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS

1. att Wim DUISENBERG utses till ordförande för Europeiska centralbanken för en mandattid om åtta år,
2. att Christian NOYER utses till vice ordförare för Europeiska centralbanken för en mandattid om fyra år,
3. att Otmar ISSING utses till ledamot i Europeiska centralbankens direktion för en mandattid om åtta år,
4. att Tommaso PADOA SCHIOPPA utses till ledamot i Europeiska centralbankens direktion för en mandattid om sju år,
5. att Eugenio DOMINGO SOLANS utses till ledamot i Europeiska centralbankens direktion för en mandattid om sex år och
6. att Sirkka HÄMÄLÄINEN utses till ledamot i Europeiska centralbankens direktion för en mandattid om fem år.

Denna rekommendation skall för beslut på stats- eller regeringschefsnivå föreläggas regeringarna i de medlemsstater som inför den gemensamma valutan, sedan Europaparlamentet och Europeiska monetära institutets råd har hörts.

Denna rekommendation skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande